

Høring om forslag til ny forskrift om nasjonal retningslinje for sykepleierutdanning.

A-larm er en bruker- og pårørendeorganisasjon på rusfeltet med virksomhet i 11 regioner og med nasjonalt, administrativt hovedkontor i Kristiansand. Vår hovedaktivitet er brukermedvirkning, lavterskeltilbud og likepersonsarbeid.

Vi støtter forslaget til ny forskrift slik den står nå, men ønsker å spille inn et par punkter for å ivareta både kompetansebehov og brukernes behov.

Vi mener at det bør konkretiseres noe tydeligere om hva som forventes av studentene ift. rus og psykisk helse. Sykepleiere vil komme til å jobbe mange ulike steder, og kommer i sitt arbeid til å møte både pasienter, brukere og pårørende innenfor dette feltet.

Det er kjent for oss at mange nyutdannede på helsefeltet føler at de lærer for lite om rus og psykisk helse gjennom studiene. En bred forståelse av psykisk helse, rus, rusmiddellidelser, avhengighet og pårønderollen er viktig. Det vil også være viktig å ha kjennskap til hvordan dette rammer befolkningen på ulike måter, på tvers av sosial status. God kunnskap vil gi økt trygghet og bidra til gode, og lite stigmatiserende holdninger i menneskemøter. Samtidig vil vi også understreke at fokuset på alkohol må være like stort som fokuset på illegale rusmidler, da alkohol er det rusmiddelet som skader flest – og der færrest får hjelp/behandling for sin rusmiddellidelse.

Vi savner at forskriften nevner sentrale begreper som menneskerettigheter, stigmatisering, diskriminering og fordommer. Disse begrepene er særs viktige å kjenne til. Å ha kunnskap, både om historien og dagens situasjon – vil kunne gi et grunnlag for å jobbe for å sikre menneskerettigheter, samt å forhindre fordommer, stigmatisering og diskriminering i tjenestene.

Kjennskap til menneskerettigheter generelt er svært viktig, det vil også i denne sammenhengen være viktig å kjenne til hvordan menneskerettigheter ikke ivaretas hos sårbare grupper. Viser for eksempel til rapporter fra Norges institusjon for menneskerettigheter (NIM), om «*Rus og menneskerettigheter*» og «*Du har ikke noe her å gjøre*».

Vi savner også at erfaringsbasert kunnskap nevnes, som en viktig del av både studiet og noe man bør kjenne til. Økt bruk av erfaringskompetanse inn i utdanningen vil kunne gi økt forståelse og økt kunnskap som er nødvendig for å sikre gode holdninger, og gi nødvendig innsikt for studentene.

Vi ønsker også å nevne at studentene bør ha kjennskap til bruker- og pårørendeorganisasjoner, frivillige og ideelle, og vite hvilken betydning disse kan ha. Tilhørighet i en bruker- og pårørendeorganisasjon vil kunne bidra til økt nettverk, et fellesskap og et sted å høre til. Dette er viktig, da ensomhet er et stort sosialt problem og mange opplever at tilhørighet i en bruker- og pårørendeorganisasjon er med på å gi mening til hverdagen, noen å være sammen med og motivasjon til endring og håp. Dette er et viktig supplement til offentlige tjenester, både for pasienter/brukere og pårørende.